

P.Z.E. br. 818

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/19-01/242

URBROJ: 65-19-02

Zagreb, 19. prosinca 2019.

Hs**NP*022-03/19-01/242*65-19-02**Hs

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o provedbi uredbi Europske unije iz područja platnog prometa, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 18. prosinca 2019. godine uz prijedlog da se sukladno članku 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra financija, Zdravka Zrinušića, državnog tajnika u Ministarstvu financija, te Stipu Župana, pomoćnika ministra financija.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

P.Z.E. br. 818

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/19-01/183
Urbroj: 50301-25/16-19-5

Zagreb, 18. prosinca 2019.

Hs**NP*022-03/19-01/242*50-19-01**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA	
65 - HRVATSKI SABOR	
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6	
Primljeno: 18-12-2019	
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.
022-03/19-01/242	65
Uradžbeni broj:	Pril. Vrij.
50-19-01	/ 20

PREDsjEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o provedbi uredbi Europske unije iz područja platnog prometa, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Oduka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172., 204. i 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o provedbi uredbi Europske unije iz područja platnog prometa, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra finančija, Zdravka Zrinušića, državnog tajnika u Ministarstvu financija, te Stipu Župana, pomoćnika ministra finančija.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PROVEDBI
UREDBI EUROPSKE UNIJE IZ PODRUČJA PLATNOG PROMETA,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, prosinac 2019.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PROVEDBI UREDBI EUROPSKE UNIJE IZ PODRUČJA PLATNOG PROMETA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakonom o provedbi uredbi Europske unije iz područja platnog prometa (Narodne novine, broj 50/16, u dalnjem tekstu: važeći Zakon) utvrđuju se nadležna tijela, postupanje nadležnih tijela, izvansudski pritužbeni postupak i postupci mirenja te prekršajne odredbe za provedbu sljedećih uredbi Europske unije:

- Uredbe (EZ) br. 924/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o prekograničnim plaćanjima u Zajednici i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2560/2001 (tekst značajan za EGP) (u dalnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 924/2009)
- Uredbe (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 (tekst značajan za EGP) (u dalnjem tekstu: Uredba (EU) br. 260/2012)
- Uredbe (EU) 2015/751 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o međubankovnim naknadama za platne transakcije na temelju kartica (tekst značajan za EGP) (u dalnjem tekstu: Uredba (EU) 2015/751).

Uredbom (EZ) br. 924/2009 uvedeno je načelo jednakosti naknada za nacionalna i prekogranična plaćanja u eurima, odnosno naknade za prekogranična plaćanja u eurima unutar Europske unije izjednačene s domaćim plaćanjima u eurima. Uredbom (EU) br. 260/2012 propisana su pravila za izvršenje platnih transakcija kreditnog transfera i izravnog terećenja u eurima unutar Europskoga gospodarskog prostora koji su istovjetni za nacionalne i prekogranične platne transakcije i određuju se krajnji rokovi za njihovu primjenu. Uredbom (EU) 2015/751 propisane su maksimalne gornje granice međubankovnih naknada za nacionalne i prekogranične platne transakcije na temelju platnih kartica.

Nadležna tijela za provedbu važećeg Zakona jesu Hrvatska narodna banka i Financijski inspektorat Republike Hrvatske. Pri provedbi važećeg Zakona i uredbi čija se provedba njime osigurava, Hrvatska narodna banka i Financijski inspektorat Republike Hrvatske surađuju međusobno, s drugim nadležnim tijelima u Republici Hrvatskoj kao i s tijelima drugih država članica nadležnih za nadzor nad primjenom Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012 i Uredbe (EU) 2015/751 ako se pritužba odnosi na pružatelja platne usluge iz druge države članice koji platnu uslugu u Republici Hrvatskoj pruža neposredno ili preko zastupnika.

Kako bi se olakšalo funkcioniranje unutarnjeg tržišta i uklonile nejednakosti između korisnika platnih usluga u državama članicama europskog područja i onih u državama članicama

izvan europodručja u pogledu prekograničnih plaćanja u eurima, nužno je osigurati da su naknade za prekogranična plaćanja u eurima unutar Europske unije jednake naknadama za odgovarajuća nacionalna plaćanja izvršena u nacionalnoj valuti države članice u kojoj se nalazi pružatelj platnih usluga čije usluge koristi korisnik platnih usluga.

Zatim, kako bi se platiteljima omogućila usporedba naknada za pojedine opcije preračunavanja valuta na bankomatu ili na prodajnom mjestu, pružatelji platnih usluga platitelja trebali bi objaviti potpuno usporedive informacije o naknadama koje se primjenjuju za preračunavanje valuta na lako razumljiv i dostupan način, osim u okviru okvirnog ugovora, na svojim internetskim stranicama za korisnike, internetskim stranicama za e-bankarstvo i na aplikacijama za mobilno bankarstvo.

Iz navedenih razloga donesena je Uredba (EU) 2019/518 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2019. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 u pogledu određenih naknada za prekogranična plaćanja u Uniji i naknada za preračunavanje valuta (tekst značajan za EGP) (u dalnjem tekstu: Uredba (EU) 2019/518). Uredba (EU) 2019/518 se primjenjuje izravno u državama članicama od 15. prosinca 2019. godine, osim nekih odredaba čija je primjena odgođena do 19. travnja 2020. godine odnosno 19. travnja 2021. godine.

Uredbom (EU) 2019/518 propisuje se izjednačavanje (jednakost) naknada za prekogranična plaćanja u eurima unutar Europske unije s naknadama za odgovarajuća nacionalna plaćanja izvršena u nacionalnoj valuti država članica, odnosno "jednakost naknada" koja je obvezujuća za sve države članice kojima euro nije nacionalna valuta. Isto tako, Uredbom (EU) 2019/518 definira se obveza obavljanja o naknadama za preračunavanje valuta prije iniciranja platnih transakcija koju pružatelji te usluge pružaju na bankomatima ili na prodajnim mjestima (engl. *Dynamic currency conversion – DCC*), odnosno obavljanje o svim procijenjenim naknadama za usluge preračunavanja valuta pri iniciranju kreditnih transfera izravno online.

Uredbom (EU) 2019/518 mijenja se i dopunjuje Uredba (EZ) br. 924/2009, koja se u Republici Hrvatskoj neposredno primjenjuje od pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji. S obzirom na to da države članice na temelju odredbe članka 9. Uredbe (EZ) br. 924/2009 od nadležnih tijela zahtijevaju da učinkovito prate uskladenost s tom Uredbom, ovim se Prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o provedbi uredbi Europske unije iz područja platnog prometa (u dalnjem tekstu: Prijedlog zakona) određuju nadležna tijela te se uređuju postupak alternativnog rješavanja sporova i prekršajne odredbe za postupanje suprotno odredbama Uredbe (EU) 2019/518.

Osim ranije ispunjenih obveza propisanih Uredbom (EZ) br. 924/2009, Uredbom (EU) br. 260/2012 i Uredbom (EU) 2015/751, ovim Prijedlogom zakona vrši se daljnje uskladivanje zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije, odnosno omogućava se ispunjenje obveza propisanih Uredbom (EU) 2019/518.

Ovim Prijedlogom zakona propisuje se sljedeće:

- tijela nadležna za provođenje nadzora i rješavanje pritužbi. Nadležna tijela za provedbu nadzora u vezi s Uredbom (EU) 2019/518 jesu Hrvatska narodna banka, Financijski inspektorat Republike Hrvatske i Državni inspektorat (u odnosu na osobe koje nisu pružatelji platnih usluga)

- potrošač u sporovima s pružateljem platnih usluga može pokrenuti postupak alternativnog rješavanja spora pred bilo kojim tijelom za alternativno rješavanje potrošačkih sporova koje je pružatelj platnih usluga naveo na svojim internetskim stranicama ili u svojim poslovnicama (osim navedenog, potrošač ima i mogućnost pokretanja sudskog postupka)
- pravo korisnika platnih usluga koji nisu potrošači (npr. trgovci) da se u vezi sa sporovima koji s pružateljem platnih usluga nastanu u primjeni Uredbe (EU) 2015/751 mogu obratiti Centru za mirenje pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, s tim da se postupak mirenja može pokrenuti i pred nekim drugim nadležnim tijelom te da postoji mogućnost pokretanja sudskog postupka i
- prekršaji za postupanje protivno Uredbi (EU) 2019/518.

Također, Prijedlogom zakona provodi se terminološka prilagodba važećeg Zakona sa Zakonom o platnom prometu (Narodne novine, broj 66/18) i Zakonom o elektroničkom novcu (Narodne novine, broj 64/18).

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Donošenje ovoga Zakona predlaže se po hitnom postupku u skladu s člankom 206. stavkom 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18) jer se njime provodi usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije, odnosno Uredbom (EU) 2019/518.

Od 15. prosinca 2019. godine u državama članicama Europske unije izravno se primjenjuje odredba Uredbe (EU) 2019/518 kojom se propisuje obveza da naknade koje pružatelj platnih usluga zaračunava korisniku platnih usluga za prekogranična plaćanja u eurima su jednake naknadama koje taj pružatelj platnih usluga zaračunava za odgovarajuća nacionalna plaćanja jednakе vrijednosti u nacionalnoj valuti države članice u kojoj se nalazi pružatelj platnih usluga čije usluge koristi korisnik platnih usluga.

Sukladno toj obvezi pružatelji platnih usluga (banke) u Republici Hrvatskoj obvezni su uskladiti svoje cjenike/ tarifnike s primjenom od 15. prosinca 2019. godine, slijedom čega se očekuje smanjenje naknada za prekogranična plaćanja u eurima kao posljedica njihovog izjednačavanja s odgovarajućim naknadama za nacionalna plaćanja u kunama.

Kako bi se omogućilo provođenje nadzora nad primjenom odredbi Uredbe (EU) 2019/518 (posebice odredbe koja je u izravnoj primjeni od 15. prosinca 2019. godine), rješavanje pritužbi vezano uz primjenu Uredbe (EU) 2019/518 i odredili prekršaji za postupanje protivno Uredbi (EU) 2019/518, predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O PROVEDBI UREDBI EUROPSKE UNIJE
IZ PODRUČJA PLATNOG PROMETA**

Članak 1.

U Zakonu o provedbi uredbi Europske unije iz područja platnog prometa (Narodne novine, broj 50/16), u članku 2. točka 1. mijenja se i glasi:

„1. Uredbe (EZ) br. 924/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o prekograničnim plaćanjima u Zajednici i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2560/2001 (tekst značajan za EGP) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2019/518 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2019. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 u pogledu određenih naknada za prekogranična plaćanja u Uniji i naknada za preračunavanje valuta (tekst značajan za EGP) (u dalnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 924/2009)“.

Članak 2.

Članak 3. mijenja se i glasi:

„(1) Pojmovi koji se koriste u ovom Zakonu imaju značenje definirano onom uredbom iz članka 2. ovoga Zakona na koju se pojedina odredba ovoga Zakona poziva.

(2) Pojmovi koji nisu definirani pojedinom uredbom iz članka 2. ovoga Zakona, a rabe se u ovom Zakonu, imaju značenje definirano zakonom kojim se uređuje platni promet.“.

Članak 3.

U članku 4. stavci 1., 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(1) Hrvatska narodna banka nadležno je tijelo za nadzor nad primjenom Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012, Uredbe (EU) 2015/751 i odredaba članaka 5., 6. i 7. ovoga Zakona od strane kreditnih institucija, institucija za elektronički novac, malih institucija za elektronički novac, institucija za platni promet i malih institucija za platni promet osnovanih u Republici Hrvatskoj, podružnica koje su kreditne institucije i institucije za elektronički novac iz trećih država osnovale u Republici Hrvatskoj i upravitelja platnih sustava sa sjedištem u Republici Hrvatskoj.

(2) Ako kreditne institucije, institucije za elektronički novac i institucije za platni promet iz druge države članice pružaju platne usluge na području Republike Hrvatske preko podružnice ili zastupnika postavljenog u Republici Hrvatskoj na temelju prava na poslovni nastan, nadležno tijelo za nadzor nad primjenom Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012, Uredbe (EU) 2015/751 i odredaba članaka 5. i 6. ovoga Zakona od strane podružnice odnosno zastupnika jest Hrvatska narodna banka.

(3) Nadzor iz stavaka 1. i 2. ovoga članka provodi se u skladu s odredbama zakona kojima je uredeno poslovanje kreditnih institucija, institucija za elektronički novac, institucija za platni promet i upravitelja platnih sustava.“.

U stavku 5. riječi: „osoba koje nisu pružatelji platnih usluga“ zamjenjuju se riječima: „svih drugih obveznika njezine primjene“.

Iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

„(6) Tržišna inspekcija Državnog inspektorata provodi nadzor nad primjenom Uredbe (EZ) br. 924/2009 od strane obveznika njezine primjene koji nisu institucije iz stavka 1. ovoga članka, a koji u okviru svoje djelatnosti pružaju uslugu preračunavanja valuta na bankomatu ili na prodajnom mjestu.“.

U dosadašnjem stavku 6. koji postaje stavak 7. riječi: „Hrvatska narodna banka i Financijski inspektorat Republike Hrvatske“ zamjenjuju se riječima: „Hrvatska narodna banka, Financijski inspektorat Republike Hrvatske i Državni inspektorat“.

U dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 8. u uvodnoj rečenici riječi: „iz stavka 6.“ zamjenjuju se riječima: „iz stavka 7.“.

U točki 3. riječ: „zakonima“ zamjenjuje se riječju: „propisima“.

U dosadašnjim stavcima 8. i 9. koji postaju stavci 9. i 10. riječi: „iz stavka 7.“ zamjenjuju se riječima: „iz stavka 8.“.

Članak 4.

Iznad naslova članka 5. naziv glave III. mijenja se i glasi: „III. IZVANSUDSKI PRITUŽBENI POSTUPCI I ALTERNATIVNO RJEŠAVANJE SPOROVA“.

U članku 5. stavku 2. točki 2. iza riječi: „prigovora“ riječ: „i“ briše se i stavlja se točka.

Točka 3. briše se.

U stavku 4. iza riječi: „prigovora“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „i to na papiru ili, ako je tako ugovoreno između pružatelja platnih usluga i njegova korisnika, na drugom trajnom nosaču podataka“.

Iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. i stavak 6. koji glase:

„(5) Iznimno, ako pružatelj platnih usluga ne može dati odgovor u roku iz stavka 4. ovoga članka zbog razloga koji su izvan kontrole pružatelja platnih usluga, dužan je korisniku platnih usluga u tom roku dostaviti privremeni odgovor u kojem se navode razlozi kašnjenja odgovora na prigovor i rok do kojega će korisnik platnih usluga primiti konačan odgovor koji ne smije biti duži od 35 dana od dana zaprimanja prigovora.

(6) Pružatelj platnih usluga dužan je u konačnom odgovoru na prigovor uputiti korisnika platnih usluga na mogućnost podnošenja pritužbe nadležnom tijelu, a ako je korisnik platnih usluga potrošač, i na tjele nadležna za alternativno rješavanje potrošačkih sporova iz članka 7. stavka 1. ovoga Zakona.“.

Dosadašnji stavak 5. koji postaje stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Ako kreditna institucija, institucija za elektronički novac ili institucija za platni promet iz druge države članice pruža platne usluge na području Republike Hrvatske preko podružnice ili zastupnika postavljenog u Republici Hrvatskoj na temelju prava na poslovni nastan, odredbe ovoga članka primjenjuju se na podružnicu ili zastupnika.“.

Članak 5.

U članku 6. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Korisnik platnih usluga može Hrvatskoj narodnoj banci uputiti pritužbu protiv kreditne institucije, institucije za elektronički novac, male institucije za elektronički novac, institucije za platni promet ili male institucije za platni promet ako smatra da su postupili protivno Uredbi (EZ) br. 924/2009, Uredbi (EU) br. 260/2012, Uredbi (EU) 2015/751 ili članku 5. ovoga Zakona.“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Ako Hrvatska narodna banka zaprimi pritužbu protiv kreditne institucije, institucije za elektronički novac ili institucije za platni promet iz druge države članice koja pruža platne usluge u Republici Hrvatskoj neposredno ili preko zastupnika koristeći se slobodom pružanja usluga, takvu će pritužbu proslijediti nadležnom tijelu matične države članice.“.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) U slučaju pritužbe protiv kreditne institucije, institucije za elektronički novac ili institucije za platni promet iz druge države članice koja platne usluge u Republici Hrvatskoj pruža preko podružnice ili zastupnika postavljenog u Republici Hrvatskoj na temelju prava na poslovni nastan, Hrvatska narodna banka uputit će poziv iz stavka 4. ovoga članka podružnici ili zastupniku.“.

U stavku 6. riječi: „stavcima 2. i 3. ili stavku 4.“ brišu se.

U stavku 7. iza riječi: „nalazu“ dodaju se riječi: „i poduzetim mjerama“.

U stavku 8. riječi: „mirenja pred tijelom iz članka 7. ovoga Zakona“ zamjenjuju se rijećima: „alternativnog rješavanja potrošačkih sporova“.

Članak 6.

Naslov iznad članka 7. i članak 7. mijenjaju se i glase:

„Alternativno rješavanje sporova“

Članak 7.

(1) Korisnik platnih usluga koji je potrošač ima pravo u svim sporovima s pružateljem platnih usluga koji nastanu u primjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012 i/ili ovoga Zakona pokrenuti postupak pred bilo kojim tijelom za alternativno rješavanje potrošačkih sporova koje je pružatelj platnih usluga naveo na svojim internetskim stranicama ili u svojim poslovnicama.

(2) Pružatelj platnih usluga dužan je sudjelovati u postupku alternativnog rješavanja spora koji je potrošač pokrenuo pred tijelom iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Korisnik platnih usluga ima pravo u sporovima s pružateljem platnih usluga koji nastanu u primjeni Uredbe (EU) 2015/751 i/ili ovoga Zakona pokrenuti postupak mirenja pred Centrom za mirenje pri Hrvatskoj gospodarskoj komori ili pred drugim neovisnim tijelom za mirenje.

(4) Odredbe ovoga članka ne utječu na pravo korisnika platnih usluga na pokretanje sudskog postupka.".

Članak 7.

Članak 8. mijenja se i glasi:

,,(1) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka odgovaraju sljedeći pružatelji platnih usluga:

1. kreditna institucija, institucija za elektronički novac, mala institucija za elektronički novac, institucija za platni promet i mala institucija za platni promet osnovane u Republici Hrvatskoj
2. podružnica u Republici Hrvatskoj kreditne institucije osnovane u drugoj državi članici ili trećoj državi
3. podružnica u Republici Hrvatskoj institucije za elektronički novac osnovane u drugoj državi članici ili trećoj državi
4. podružnica u Republici Hrvatskoj institucije za platni promet osnovane u drugoj državi članici
5. pravna osoba koja je kao zastupnik institucije za platni promet ili institucije za elektronički novac osnovanih u drugoj državi članici postavljena u Republici Hrvatskoj na temelju prava na poslovni nastan
6. jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave kada ne djeluje u svojstvu javne vlasti
7. Hrvatska narodna banka kada ne djeluje u svojstvu monetarne vlasti ili druge javne vlasti.

(2) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se pružatelj platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka:

1. ako korisniku platnih usluga za prekogranično plaćanje u eurima ne zaračuna jednaku naknadu kao i za odgovarajuće nacionalno plaćanje u kunama (članak 3. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 924/2009)
2. ako platitelju, prije iniciranja platne transakcije podizanja gotovine na bankomatu ili plaćanja na prodajnom mjestu na temelju kartice, ne priopći informaciju o ukupnim naknadama za preračunavanje valuta iskazanima kao postotna marža u odnosu na posljednje dostupne referentne devizne tečajeve za euro koje je izdala Europska središnja banka ili ako informaciju o toj marži ne pruži na neutralan i razumljiv način ili je ne pruži bez naplate naknade (članak 3.a stavci 1. i 7. Uredbe (EZ) br. 924/2009)
3. ako postotnu maržu u kojoj se iskazuje ukupna naknada za preračunavanje valuta ne objavi na neutralan, razumljiv i lako dostupan način na elektroničkoj platformi koja je široko dostupna, lako pristupačna i besplatna za platitelja (članak 3.a stavci 2. i 7. Uredbe (EZ) br. 924/2009)
4. ako, nakon što zaprimi nalog za plaćanje za podizanje gotovine na bankomatu ili nalog za plaćanje na prodajnom mjestu na temelju kartice koji je izražen u bilo kojoj valuti Unije različitoj od valute računa platitelja, bez nepotrebног odgađanja ne pošalje platitelju elektroničku poruku putem dogovorenoga široko dostupnoga i lako pristupačnoga kanala s

informacijom o postotnoj marži u kojoj se iskazuje ukupna naknada za preračunavanje valuta (članak 3.a stavak 5. podstavak 1. i stavak 6. podstavak 1. Uredbe (EZ) br. 924/2009)

5. ako jednom u mjesecu u kojemu od platitelja primi nalog za podizanje gotovine na bankomatu ili nalog za plaćanje na prodajnom mjestu na temelju bilo koje kartice koju mu je izdao i koja je povezana s istim računom, pri čemu je nalog izražen u bilo kojoj valuti Unije različitoj od valute računa platitelja, platitelju ne pošalje elektroničku poruku o postotnoj marži u kojoj se iskazuje ukupna naknada za preračunavanje valuta putem dogovorenoga široko dostupnoga i lako pristupačnoga kanala (članak 3.a stavak 5. podstavak 2. i stavak 6. podstavak 1. Uredbe (EZ) br. 924/2009)

6. ako informaciju o postotnoj marži u kojoj se iskazuje ukupna naknada za preračunavanje valuta za podizanje gotovine na bankomatu i plaćanje na prodajnom mjestu na temelju kartice u valuti Unije različitoj od valute računa platitelja, koju je dužan dati bez odgađanja nakon primitka naloga ili koje je dužan dati jednom u mjesecu, ne pruži bez naplate naknade ili ih ne pruži na neutralan i razumljiv način (članak 3.a stavci 5. i 7. Uredbe (EZ) br. 924/2009)

7. ako korisniku platnih usluga nije ponudio, na neutralan i razumljiv način i bez naknade, mogućnost da isključi primanje elektroničkih poruka s informacijom o postotnoj marži u kojoj se iskazuje ukupna naknada za preračunavanje valuta pri podizanju gotovine na bankomatu i plaćanju na prodajnom mjestu na temelju kartice u valuti Unije različitoj od valute računa platitelja, koje mu je dužan slati bez odgadanja nakon primitka naloga i jednom u mjesecu (članak 3.a stavak 6. podstavak 2. i stavak 7. Uredbe (EZ) br. 924/2009)

8. ako, prije nego što platitelj inicira kreditni transfer izravno online koristeći se internetskim stranicama ili aplikacijom za mobilno bankarstvo pružatelja platnih usluga, ne obavijesti platitelja na jasan, neutralan i razumljiv način o procijenjenim naknadama za usluge preračunavanja valuta koje se primjenjuju na taj kreditni transfer (članak 3.b stavak 1. Uredbe (EZ) br. 924/2009)

9. ako prije iniciranja kreditnog transfera platitelju ne priopći na jasan, neutralan i razumljiv način procijenjeni ukupan iznos kreditnog transfera u valuti računa platitelja, uključujući sve naknade za transakcije i sve naknade za preračunavanje valuta ili mu ne priopći procijenjeni iznos koji se šalje primatelju plaćanja u valuti koju upotrebljava primatelj plaćanja (članak 3.b stavak 2. Uredbe (EZ) br. 924/2009)

10. ako korisnika platnih usluga ne obavijesti o njegovu IBAN-u i o svom BIC-u u skladu s člankom 4. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 924/2009 ili ako tu obavijest naplati

11. ako naplati korisniku platnih usluga dodatne naknade protivno članku 4. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 924/2009 kako je izmijenjen Uredbom (EU) br. 260/2012

12. ako njegova dostupnost za kreditne transfere koje zadaje platitelj iz bilo koje države članice ili za izravna terećenja koja zadaje primatelj plaćanja iz bilo koje države članice nije u skladu s člankom 3. Uredbe (EU) br. 260/2012

13. ako se koristi platnim shemama koje ne ispunjavaju uvjete iz članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) br. 260/2012

14. ako ne izvršava kreditne transfere u skladu s člankom 5. stavnima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 260/2012

15. ako ne izvršava izravna terećenja u skladu s člankom 5. stavnima 1., 3. i 6. Uredbe (EU) br. 260/2012

16. ako od korisnika platnih usluga traži da za izvršenje prekogranične platne transakcije u eurima navede BIC pružatelja platnih usluga u skladu s člankom 5. stavkom 7. Uredbe (EU) br. 260/2012

17. ako od korisnika platnih usluga traži da za izvršenje nacionalne platne transakcije u eurima navede BIC pružatelja platnih usluga u skladu s člankom 5. stavkom 7. (EU) br. 260/2012

18. ako na prekogranične platne transakcije izravnog terećenja u eurima primjeni višestranu medubankovnu naknadu ili drugu ugovorenu naknadu s istom svrhom ili učinkom, uključujući

onu ugovorenou sporazumom između dva pružatelja platnih usluga i onu naknadu koju je jednostrano odredio jedan pružatelj platnih usluga u skladu s člankom 8. stavcima 1. i 3. Uredbe (EU) br. 260/2012

19. ako na nacionalne platne transakcije izravnog terećenja u eurima primijeni višestranu međubankovnu naknadu, ili drugu ugovorenou naknadu s istom svrhom ili učinkom, uključujući onu ugovorenou sporazumom između dva pružatelja platnih usluga i onu naknadu koju je jednostrano odredio jedan pružatelj platnih usluga u skladu s člankom 8. stavcima 1. i 3. Uredbe (EU) br. 260/2012

20. ako na R-transakcije primijeni višestranu međubankovnu naknadu ili drugu ugovorenou naknadu s istom svrhom ili učinkom, uključujući onu ugovorenou sporazumom između dva pružatelja platnih usluga i onu naknadu koju je jednostrano odredio jedan pružatelj platnih usluga, a da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 8. stavka 2. Uredbe (EU) br. 260/2012

21. ako prije izvršenja pojedine platne transakcije na koju se primjenjuje Uredba (EZ) br. 924/2009, Uredba (EU) br. 260/2012 i/ili Uredba (EU) 2015/751 korisniku platnih usluga ne da ili ne učini raspoloživim informacije o pravu korisnika platnih usluga na podnošenje prigovora te o načinu podnošenja tog prigovora u skladu s člankom 5. stavkom 2. ovoga Zakona, a da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 5. stavka 3. ovoga Zakona

22. ako ne dostavi korisniku platnih usluga konačni odgovor na prigovor u roku i na način propisan člankom 5. stavkom 4. ovoga Zakona, a da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona

23. ako, u slučaju postojanja razloga koji su izvan kontrole pružatelja platnih usluga, korisniku platnih usluga ne dostavi privremeni odgovor sa sadržajem i u roku propisanom člankom 5. stavkom 5. ovoga Zakona ili mu ne dostavi konačni odgovor u roku iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona

24. ako protivno članku 5. stavku 6. ovoga Zakona u konačnom odgovoru na prigovor ne uputi korisnika platnih usluga na mogućnost podnošenja pritužbe nadležnom tijelu ili ako korisnika platnih usluga koji je potrošač ne uputi na tijelo nadležno za alternativno rješavanje sporova iz članka 7. stavka 1. ovoga Zakona

25. ako na poziv Hrvatske narodne banke ne dostavi očitovanje i potrebne dokaze u roku određenom u pozivu u skladu s člankom 6. stavkom 4. ovoga Zakona

26. ako protivno članku 7. stavku 2. ovoga Zakona odbije sudjelovati u postupku alternativnog rješavanja spora pred tijelom o kojem je dao informaciju prema članku 7. stavku 1. ovoga Zakona

27. ako za transakciju debitnom karticom nudi ili zahtjeva međubankovnu naknadu za transakciju koja premašuje 0,2 % vrijednosti transakcije, čime postupa protivno članku 3. stavku 1. Uredbe (EU) 2015/751

28. ako za transakciju kreditnom karticom nudi ili zahtjeva međubankovnu naknadu za transakciju koja premašuje 0,3 % vrijednosti transakcije, čime postupa protivno članku 4. Uredbe (EU) 2015/751

29. ako zaobilazi primjenu gornje granice međubankovne naknade iz članka 3. stavka 1. ili članka 4. Uredbe (EU) 2015/751, čime postupa protivno članku 5. Uredbe (EU) 2015/751

30. ako potrošaču na njegov zahtjev ne omogući dva ili više različitih platnih brendova na platnom instrumentu na temelju kartica, a pružatelj platnih usluga takvu uslugu nudi, ili ako prije potpisivanja ugovora potrošaču pravodobno ne pruži informacije o svim dostupnim platnim brendovima i njihovim karakteristikama, uključujući njihove funkcije, troškove i sigurnost, čime postupa protivno članku 8. stavku 2. Uredbe (EU) 2015/751

31. ako su načela usmjeravanja ili ekvivalentne mjere opisane člankom 8. stavkom 5. Uredbe (EU) 2015/751 koja pružatelj platnih usluga primjenjuje diskriminirajući ili ih primjenjuje na diskriminirajući način, čime postupa protivno članku 8. stavku 5. Uredbe (EU) 2015/751

32. ako umeće automatske mehanizme, softver ili uređaje na platni instrument ili na opremu kojom se koristi na prodajnom mjestu kojima se platitelju ili primatelju plaćanja ograničuje izbor platnog brenda ili aplikacije za plaćanje, pri uporabi platnog instrumenta s povezanim platnim brendovima, čime postupa protivno članku 8. stavku 6. Uredbe (EU) 2015/751
33. ako kao prihvativitelj svojem primatelju plaćanja ne nudi ili ne naplaćuje pojedinačno navedene naknade koje se zaračunavaju trgovcima, čime postupa protivno članku 9. stavku 1. Uredbe (EU) 2015/751
34. ako kao prihvativitelj ne uključi u svoj sporazum s primateljem plaćanja pojedinačne informacije o iznosu naknada, čime postupa protivno članku 9. stavku 2. Uredbe (EU) 2015/751
35. ako primjenjuje pravilo koje primatelja plaćanja, koji prihvaca platni instrument na temelju kartica koji je izdao jedan izdavatelj, obvezuje da prihvati i drugi platni instrument na temelju kartica koji je izdan u okviru iste kartične platne sheme, čime postupa protivno članku 10. stavku 1. Uredbe (EU) 2015/751 u vezi s člankom 10. stavnima 2. i 3. Uredbe (EU) 2015/751
36. ako kao izdavatelj ne osigura elektroničku prepoznatljivost svojih platnih instrumenata ili, u slučaju novoizdanih platnih instrumenata na temelju kartica, njihovu vizualnu prepoznatljivost, čime postupa protivno članku 10. stavku 5. Uredbe (EU) 2015/751
37. ako sprječava primatelja plaćanja u usmjeravanju potrošača na uporabu bilo kojega platnog instrumenta kojemu primatelj plaćanja daje prednost ili zabranjuje primatelju plaćanja da platne instrumente na temelju kartica određene kartične platne sheme tretira na povoljniji ili nepovoljniji način nego prema drugima, čime postupa protivno članku 11. stavku 1. Uredbe (EU) 2015/751
38. ako sprječava primatelja plaćanja da platitelja obavijesti o međubankovnim naknadama i naknadama koje se zaračunavaju trgovcima, čime postupa protivno članku 11. stavku 2. Uredbe (EU) 2015/751
39. ako nakon izvršenja pojedinačne platne transakcije na temelju kartice ne da primatelju plaćanja informacije o toj transakciji u skladu s člankom 12. Uredbe (EU) 2015/751.

(3) Za prekršaj iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna i:

1. odgovorna osoba iz uprave pružatelja platnih usluga iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, odnosno odgovorni izvršni direktor ako pružatelj platnih usluga ima upravni odbor odnosno kad pružatelj platnih usluga iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, s izuzetkom kreditne institucije, osim platnih usluga obavlja i drugu djelatnost, direktor odgovoran za platne usluge
2. odgovorna osoba pružatelja platnih usluga (podružnice) iz stavka 1. točaka od 2. do 4. ovoga članka i odgovorna osoba pružatelja platnih usluga (zastupnika) koji je pravna osoba iz stavka 1. točke 5. ovoga članka
3. odgovorna osoba pružatelja platnih usluga iz stavka 1. točaka 6. i 7. ovoga članka.

(4) Za prekršaj iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 10.000,00 do 250.000,00 kuna i obrtnik ili osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost koja je kao zastupnik institucije za platni promet ili institucije za elektronički novac osnovanih u drugoj državi članici postavljena u Republici Hrvatskoj na temelju prava na poslovni nastan.

(5) Za prekršaj iz stavka 2. ovoga članka počinjen pri pružanju platnih usluga od strane Republike Hrvatske kada ne djeluje u svojstvu javne vlasti odgovorna će se osoba kazniti novčanom kaznom iz stavka 3. ovoga članka.

(6) Iznimno, ne postoji prekršaj iz stavka 2. ovoga članka ako je pružatelj platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka, gdje je to Uredbom (EZ) br. 924/2009 kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2019/518, Uredbom (EU) br. 260/2012 i Uredbom (EU) 2015/751 dopušteno, s korisnikom platnih usluga ugovorio drukčije nego što je njima propisano.".

Članak 8.

Naslov iznad članka 9. i članak 9. brišu se.

Članak 9.

Naslov iznad članka 10. i članak 10. brišu se.

Članak 10.

U članku 14. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: „ili fizička" brišu se.

Dodaju se nove točke 1. do 5. koje glase:

„1. ako pri pružanju usluge preračunavanja valuta na bankomatu ili na prodajnom mjestu ne priopći platitelju informaciju o ukupnim naknadama za preračunavanje valuta izraženima kao postotna marža u odnosu na posljednje dostupne referentne devizne tečajeve za euro koje je izdala Europska središnja banka prije iniciranja platne transakcije podizanja gotovine na bankomatu ili plaćanja na prodajnom mjestu na temelju kartice ili informaciju o toj postotnoj marži jasno ne prikaze na bankomatu odnosno prodajnom mjestu (članak 3.a stavci 1. i 4. Uredbe (EZ) br. 924/2009)

2. ako pri pružanju usluge preračunavanja valuta na bankomatu ili na prodajnom mjestu, prije iniciranja platne transakcije podizanja gotovine na bankomatu ili plaćanja na prodajnom mjestu na temelju kartice, ne priopći platitelju informacije o iznosu koji bi trebalo platiti primatelju plaćanja u valuti koju upotrebljava primatelj plaćanja i o iznosu koji bi platitelj trebao platiti u valuti računa platitelja (članak 3.a stavak 3. Uredbe (EZ) br. 924/2009)

3. ako pri pružanju usluge preračunavanja valuta na bankomatu ili na prodajnom mjestu, nakon iniciranja platne transakcije podizanja gotovine na bankomatu ili plaćanja na prodajnom mjestu na temelju kartice, ne stavi platitelju na raspolaganje na trajnom mediju informacije o postotnoj marži u kojoj se iskazuje ukupna naknada za preračunavanje valuta, o iznosu koji bi trebalo platiti primatelju plaćanja u valuti koju upotrebljava primatelj plaćanja i o iznosu koji bi platitelj trebao platiti u valuti računa platitelja (članak 3.a stavci 1., 3. i 4. Uredbe (EZ) br. 924/2009)

4. ako pri pružanju usluge preračunavanja valuta na bankomatu ili na prodajnom mjestu, prije iniciranja platne transakcije podizanja gotovine na bankomatu ili plaćanja na prodajnom mjestu na temelju kartice, ne obavijesti platitelja o mogućnosti plaćanja u valuti koju upotrebljava primatelj plaćanja, a da valute naknadno preračuna pružatelj platnih usluga platitelja (članak 3.a stavak 4. Uredbe (EZ) br. 924/2009)

5. ako pri pružanju usluge preračunavanja valuta na bankomatu ili na prodajnom mjestu platitelju ne pruži informacije iz članka 3.a stavaka 1., 3. i 4. Uredbe (EZ) br. 924/2009 bez naknade ili mu ih ne pruži na neutralan i razumljiv način (članak 3.a stavak 7. Uredbe (EZ) br. 924/2009).".

Dosadašnje točke 1. do 5. postaju točke 6. do 10.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna i odgovorna osoba u pravnoj osobi.“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 250.000,00 kuna i obrtnik ili osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.“.

ZAVRŠNA ODREDBA

Stupanje na snagu

Članak 11.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim članka 7. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na članak 8. stavak 2. točke 2., 3., 8. i 9. i članka 10. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na članak 14. stavak 1. točke 1. do 5., koji stupaju na snagu 19. travnja 2020. godine te članka 7. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na članak 8. stavak 2. točke 4. do 7., koje stupaju na snagu 19. travnja 2021. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim se člankom uređuje članak 2. na način da se točka 1. dopunjuje navođenjem Uredbe (EU) 2019/518 kao Uredbe čija se provedba osigurava ovim Zakonom.

Uz članak 2.

Ovim se člankom uređuje članak 3. na način da se propisuje kako pojmovi koji se koriste u Zakonu imaju isto značenje kao pojmovi iz one uredbe Europske unije na koju se pojedina odredba Zakona poziva. Nadalje, uređuje se da pojmovi iz Zakona koji nisu definirani navedenim uredbama imaju isto značenje definirano zakonom kojim se uređuje platni promet.

Uz članak 3.

Ovim člankom uređuje se članak 4. tako što je Hrvatska narodna banka određena kao nadležno tijelo za nadzor nad pružateljima platnih usluga radi primjene Uredbe (EZ) br. 924/2009 u skladu s člankom 9. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012 u skladu s člankom 10. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 260/2012, Uredbe (EU) 2015/751 u skladu s člankom 13. Uredbe (EU) 2015/751 i Zakona.

Financijski inspektorat Republike Hrvatske nadležan je za nadzor nad primjenom članka 9. Uredbe (EU) br. 260/2012 i nad primjenom Uredbe (EU) 2015/751.

Tržišna inspekcija Državnog inspektorata provodi nadzor nad primjenom Uredbe (EZ) br. 924/2009 od strane osoba koje nisu institucije navedene u stavku 1. članka 4. (nad kojima nadzor provodi Hrvatska narodna banka), a koje u okviru svoje djelatnosti pružaju uslugu preračunavanja valuta na bankomatu ili na prodajnom mjestu. Naime, obveznici primjene Uredbe (EZ) br. 924/2009 mogu biti i osobe koje pružaju uslugu preračunavanja valuta na prodajnom mjestu i na bankomatu, a nisu pružatelji platnih usluga jer usluge podizanja gotovog novca na bankomatu mogu, osim pružatelje platnih usluga, pružati i treće osobe (tzv. usluga nezavisnog bankomata).

Ovim se člankom ujedno propisuje suradnja i razmjena informacija između nadležnih tijela Republike Hrvatske s drugim nadležnim tijelima u skladu sa zakonodavstvom Europske unije i nacionalnim zakonodavstvima država članica.

Uz članak 4.

Ovim se člankom mijenja naziv glave III. na način da se usklađuje sa sadržajnom izmjenom u članku 7. i naslovom iznad članka 7. koji sada glasi: „Alternativno rješavanje sporova“.

Ovim se člankom uređuje članak 5. tako što se propisuje da je pružatelj platnih usluga dužan odgovoriti na prigovor korisnika platnih usluga najkasnije u roku od deset dana od dana zaprimanja prigovora. Iznimno, navedeni rok može se produžiti ako je davanje odgovora izvan kontrole pružatelja platnih usluga, ali u svakom slučaju ne može biti dulji od 35 dana. U konačnom odgovoru pružatelj platnih usluga dužan je korisnika uputiti na mogućnost podnošenja pritužbe nadležnom tijelu, s time da je potrošača dužan dodatno uputiti i na tijela nadležna za alternativno rješavanje potrošačkih sporova.

Uz članak 5.

Ovim je člankom utvrđen postupak pri podnošenju pritužbe Hrvatskoj narodnoj banci iz članka 6., koju korisnik platnih usluga može podnijeti kada smatra da je pružatelj platnih usluga postupao protivno uredbama čija se provedba osigurava Zakonom. Isto tako, propisana je suradnja Hrvatske narodne banke s nadležnim tijelom iz druge države članice ako se pritužba odnosi na pružatelja platne usluge iz te države članice koji platnu uslugu u Republici Hrvatskoj pruža neposredno ili preko zastupnika koristeći se slobodom pružanja usluga. Odredbe ovoga

članka primjenjuju se i na podružnice i zastupnike pružatelja platnih usluga osnovanih u drugoj državi članici koji platne usluge pružaju u Republici Hrvatskoj na temelju prava na poslovni nastan.

Uz članak 6.

Predloženim člankom uređuje se članak 7. na način da se propisuje pravo potrošača na pokretanje alternativnog rješavanja spora koji nastane između potrošača kao korisnika platnih usluga i njegovih pružatelja platnih usluga na temelju Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012 i/ili ovoga Zakona. Navedenim člankom određeno je i pravo korisnika platnih usluga da se u vezi sa sporovima koji s pružateljem platnih usluga nastanu u primjeni Uredbe (EU) 2015/751 može obratiti Centru za mirenje pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, s tim da se postupak mirenja može pokrenuti i pred nekim drugim nadležnim tijelom. Navedenim člankom izričito je utvrđeno da pokretanje alternativnog rješavanja potrošačkog spora, odnosno postupka mirenja ne utječe na pravo korisnika platnih usluga na pokretanje sudskog postupka.

Uz članak 7.

Ovim člankom mijenja se članak 8. kojim se propisuju prekršaji pružatelja platnih usluga, i to na način da se osiguravaju djelotvorne, razmjerne i odvraćajuće sankcije za povredu odredbi Uredbe (EU) 2019/518. Također, prekršajne se odredbe uskladjuju s predloženim izmjenama materijalnih odredbi Zakona.

Ovim se člankom propisuju prekršaji pojedinih pružatelja platnih usluga, utvrđuju se iznimke od prekršajnoga kažnjavanja (pod pretpostavkom da je pružatelj platnih usluga s korisnikom mogao ugovoriti drugačije), sankcioniraju se prekršaji osoba odgovornih za pružanje platnih usluga te se propisuje visina novčane kazne za pojedini prekršaj.

Uz članke 8. i 9.

Ovim člankom brišu se prekršajne odredbe propisane člancima 9. i 10. s obzirom na to da navedene prekršajne odredbe nisu uskladene s odredbama Prekršajnog zakona kojim se na svakoga tko počini prekršaj na području Republike Hrvatske propisuje isključivo teritorijalno načelo primjene prekršajnog prava Republike Hrvatske dok se u odnosu na pružatelje usluga koji uslugu pružaju na temelju slobode pružanja usluga kao i na pružatelje platnih usluga koji pružaju usluge u državi članici temeljem prava na poslovni nastan primjenjuju isključivo odredbe o nadzoru i nadzorne mjere prema zakonima koji uređuju pojedinog pružatelja platnih usluga.

Uz članak 10.

Ovim člankom uređuje se članak 14. kojim se sankcioniraju prekršaji drugih osoba (pravne osobe) koje nisu pružatelji platnih usluga, kao i prekršaji odgovorne osobe u pravnoj osobi. Isto tako, posebnom odredbom propisana je i sankcija za obrtnika ili osobu koja obavlja drugu samostalnu djelatnost.

Uz članak 11.

Ovim se člankom uređuje stupanje na snagu Zakona.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSENTO DOPUNJUJU

Pravo Europske unije

Članak 2.

Ovim se Zakonom osiguravaju pretpostavke za provedbu sljedećih uredbi Europske unije:

1. Uredbe (EZ) br. 924/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o prekograničnim plaćanjima u Zajednici i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2560/2001 (tekst važan za EGP) (u dalnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 924/2009)
2. Uredbe (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o utvrđivanju tehničkih i poslovnih zahtjeva za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 (tekst važan za EGP) (u dalnjem tekstu: Uredba (EU) br. 260/2012) i
3. Uredbe (EU) 2015/751 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o međubankovnim naknadama za platne transakcije na temelju kartica (tekst važan za EGP) (u dalnjem tekstu: Uredba (EU) 2015/751).

Pojmovi

Članak 3.

(1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. »*država članica*«, »*matična država članica*«, »*treća zemlja*«, »*okvirni ugovor*«, »*nalog za plaćanje*« i »*platni instrument*« imaju značenje identično definicijama istih pojmljiva iz zakona kojim se uređuje platni promet
2. »*upravitelj platnog sustava*« jest osoba koja upravlja platnim sustavom u skladu sa zakonom kojim se uređuje platni promet
3. »*korisnik platnih usluga*« ima značenje identično definiciji istog pojma iz Uredbe (EZ) br. 924/2009 ili iz Uredbe (EU) 2015/751, odnosno definiciji pojma »*KPU*« iz Uredbe (EU) br. 260/2012, ovisno o tome na koju se od tih uredbi ovaj Zakon primjenjuje u konkretnom slučaju
4. »*platna transakcija*« ima značenje identično definiciji istog pojma iz Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012, odnosno iz Uredbe (EU) 2015/751, ovisno o tome na koju se od tih uredbi ovaj Zakon primjenjuje u konkretnom slučaju
5. »*potrosač*« ima značenje identično definiciji istog pojma iz Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012, odnosno iz Uredbe (EU) 2015/751, ovisno o tome na koju se od tih uredbi ovaj Zakon primjenjuje u konkretnom slučaju
6. »*IBAN*« ima značenje identično definiciji istog pojma iz Uredbe (EU) br. 260/2012
7. »*BIC*« ima značenje identično definiciji istog pojma iz Uredbe (EU) br. 260/2012

8. »naknada«, »dostupnost«, »kreditni transfer«, »platitelj«, »izravno terećenje«, »primatelj plaćanja«, »platna shema«, »prekogranična platna transakcija«, »nacionalna platna transakcija«, »višestrana međubankovna naknada«, »R-transakcija«, »platni sustav«, »platni sustav za mala plaćanja«, »interoperabilnost«, »prihvativatelj«, »izdavatelj«, »transakcija debitnom karticom«, »transakcija kreditnom karticom«, »platna transakcija na temelju kartica«, »međubankovna naknada«, »netonadoknada«, »naknada koja se zaračunava trgovcima«, »platna kartica«, »kartična platna shema«, »platni instrument na temelju kartica«, »aplikacija za plaćanje«, »obrada«, »izvršitelj obrade«, »prodajno mjesto«, »platni brend«, »co-badging« iz odredaba članaka od 7. do 13. ovoga Zakona imaju značenja identična istim pojmovima iz one uredbe na koju se pojedina od tih odredaba odnosi.

(2) Pojam »pružatelj platnih usluga« u ovom Zakonu ima značenje identično definiciji istog pojma iz Uredbe (EZ) br. 924/2009 i Uredbe (EU) 2015/751 te definiciji pojma »PPU« iz Uredbe (EU) br. 260/2012, a obuhvaća sljedeće kategorije:

1. kreditnu instituciju sa sjedištem u Republici Hrvatskoj
2. instituciju za elektronički novac sa sjedištem u Republici Hrvatskoj
3. instituciju za platni promet sa sjedištem u Republici Hrvatskoj
4. Hrvatsku narodnu banku kad ne djeluje u svojstvu monetarne vlasti ili druge javne vlasti
5. Republiku Hrvatsku i jedinicu lokalne ili područne (regionalne) samouprave kad ne djeluje u svojstvu javne vlasti
6. kreditnu instituciju sa sjedištem u državi članici
7. instituciju za elektronički novac sa sjedištem u državi članici
8. instituciju za platni promet sa sjedištem u državi članici
9. podružnicu kreditne institucije iz treće zemlje sa sjedištem u Republici Hrvatskoj
10. podružnicu institucije za elektronički novac iz treće zemlje sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i
11. Europsku središnju banku kad ne djeluje u svojstvu monetarne vlasti ili druge javne vlasti.

II. NADZOR

Nadležna tijela

Članak 4.

(1) Hrvatska narodna banka nadležno je tijelo za nadzor nad primjenom Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012, Uredbe (EU) 2015/751 i odredaba članka 5. stavaka 2., 3. i 4. ovoga Zakona od strane pružatelja platnih usluga iz članka 3. stavka 2. točaka 1., 2., 3., 9. i 10. ovoga Zakona i upravitelja platnog sustava.

(2) Ako pružatelji platnih usluga iz članka 3. stavka 2. točaka 6., 7. i 8. ovoga Zakona pružaju platne usluge na području Republike Hrvatske preko podružnice ili zastupnika, Hrvatska narodna banka je nadležno tijelo za nadzor nad primjenom Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012, Uredbe (EU) 2015/751 i odredaba članka 5. stavaka 2., 3. i 4. ovoga Zakona od strane podružnice, odnosno zastupnika.

(3) Ako ovim Zakonom nije propisano drukčije, na nadzor iz stavaka 1. i 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe o provođenju nadzora, odnosno supervizije od strane Hrvatske narodne banke iz zakona kojima se uređuje poslovanje pružatelja platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka, odnosno upravitelja platnog sustava.

(4) Financijski inspektorat Republike Hrvatske je nadležno tijelo za nadzor nad primjenom članka 9. Uredbe (EU) br. 260/2012, u skladu s ovlastima propisanim zakonom kojim se uređuje Financijski inspektorat Republike Hrvatske.

(5) Financijski inspektorat Republike Hrvatske je nadležno tijelo za nadzor nad primjenom Uredbe (EU) 2015/751 od strane pružatelja platnih usluga i osoba koje nisu pružatelji platnih usluga, u skladu s ovlastima propisanim zakonom kojim se uređuje Financijski inspektorat Republike Hrvatske.

(6) Hrvatska narodna banka i Financijski inspektorat Republike Hrvatske, kao nadležna tijela određena ovim člankom, surađuju međusobno i s drugim nadležnim tijelima u Republici Hrvatskoj, kao i s tijelima drugih država članica nadležnim za nadzor nad primjenom Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012 i Uredbe (EU) 2015/751 te, po potrebi, s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima u skladu sa zakonodavstvom Europske unije i nacionalnim zakonodavstvima država članica. Po potrebi, Hrvatska narodna banka surađuje i s Europskom središnjom bankom, Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo (EBA) u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskoga nadzornog tijela (Europskoga nadzornog tijela za bankarstvo) i izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ te o prestanku važenja Odluke Komisije br. 2009/78/EZ (SL EU L 331, 15.12.2010.) i središnjim bankama država članica.

(7) U sklopu suradnje iz stavka 6. ovoga članka, Hrvatska narodna banka i Financijski inspektorat Republike Hrvatske, osim međusobno, razmjenjuju informacije i sa sljedećim tijelima:

1. tijelima drugih država članica nadležnim za nadzor nad primjenom Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012 i Uredbe (EU) 2015/751
2. Europskom središnjom bankom i središnjim bankama država članica u njihovu svojstvu monetarnih i nadzornih vlasti, Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo te, prema potrebi, s drugim javnim tijelima odgovornima za nadzor nad platnim sustavima i
3. drugim tijelima nadležnim prema zakonima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka i sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma, prema drugim zakonima koji se primjenjuju na pružatelja platnih usluga i prema zakonodavstvu Europske unije.

(8) Dostavljanje informacija iz stavka 7. ovoga članka ne smatra se kršenjem obveze čuvanja povjerljivih podataka.

(9) Tijelo koje primi informacije iz stavka 7. ovoga članka dužno ih je čuvati kao povjerljive i može se njima koristiti samo u svrhu za koju su mu dostavljene, a dostupnima trećima može ih učiniti u skladu s posebnim propisima.

III. IZVANSUDSKI PRITUŽBENI POSTUPCI I POSTUPAK MIRENJA

Prigovor pružatelju platnih usluga

Članak 5.

(1) Ako korisnik platnih usluga smatra da se pružatelj platnih usluga ne pridržava Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012 ili Uredbe (EU) 2015/751, može svom pružatelju platnih usluga uputiti prigovor.

(2) Pružatelj platnih usluga dužan je korisniku platnih usluga prije izvršenja pojedine platne transakcije na koju se primjenjuje Uredba (EZ) br. 924/2009, Uredba (EU) br. 260/2012 i/ili Uredba (EU) 2015/751 dati ili učiniti raspoloživima sljedeće informacije:

1. o pravu korisnika platnih usluga na podnošenje prigovora iz stavka 1. ovoga članka

2. o načinu podnošenja tog prigovora i

3. o pravu korisnika platnih usluga na podnošenje pritužbe prema članku 6. ovoga Zakona i na pokretanje postupka mirenja prema članku 7. ovoga Zakona.

(3) Smatrat će se da je obveza pružatelja platnih usluga iz stavka 2. ovoga članka ispunjena ako su informacije iz stavka 2. ovoga članka dane prije sklapanja okvirnog ugovora na temelju kojeg se izvršavaju platne transakcije na koje se primjenjuje Uredba (EZ) br. 924/2009, Uredba (EU) br. 260/2012 i/ili Uredba (EU) 2015/751 ili ako su te informacije navedene u takvom okvirnom ugovoru.

(4) Na prigovor iz stavka 1. ovoga članka pružatelj platnih usluga dužan je korisniku platnih usluga dostaviti odgovor najkasnije u roku od deset dana od dana zaprimanja prigovora.

(5) Ako pružatelj platnih usluga iz članka 3. stavka 2. točaka 6., 7. ili 8. ovoga Zakona pruža platne usluge na području Republike Hrvatske preko podružnice ili zastupnika, odredbe ovoga članka primjenjuju se na podružnicu ili zastupnika.

Pritužba nadležnom tijelu

Članak 6.

(1) Korisnik platnih usluga može Hrvatskoj narodnoj banci uputiti pritužbu protiv pružatelja platnih usluga iz članka 3. stavka 2. točaka 1., 2., 3., 6., 7., 8., 9. i 10. ovoga Zakona ako smatra da je postupio protivno Uredbi (EZ) br. 924/2009, Uredbi (EU) br. 260/2012, Uredbi (EU) 2015/751 ili članku 5. stavcima 2. i 3. ili stavku 4. ovoga Zakona.

(2) Pritužbu iz stavka 1. ovoga članka Hrvatskoj narodnoj banci mogu uputiti i druge osobe s pravnim interesom.

(3) Ako Hrvatska narodna banka zaprimi pritužbu protiv pružatelja platnih usluga iz članka 3. stavka 2. točaka 6., 7. ili 8. ovoga Zakona koji platne usluge u Republici Hrvatskoj pruža neposredno, o pritužbi će obavijestiti nadležno tijelo matične države članice.

(4) Nakon zaprimanja pritužbe, Hrvatska narodna banka pozvat će pružatelja platnih usluga na kojeg se pritužba odnosi da u roku koji ne može biti dulji od deset dana od dana primitka poziva, dostavi svoje očitovanje i dokaze na koje se poziva.

(5) U slučaju pritužbe protiv pružatelja platnih usluga iz članka 3. stavka 2. točaka 6., 7. ili 8. ovoga Zakona koji platne usluge u Republici Hrvatskoj pruža preko podružnice ili zastupnika, Hrvatska narodna banka uputit će poziv iz stavka 4. ovoga članka podružnici ili zastupniku.

(6) Ako povodom pritužbe Hrvatska narodna banka utvrdi da postoji osnovana sumnja da je pružatelj platnih usluga postupio protivno nekoj od odredaba Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012, Uredbe (EU) 2015/751 ili protivno članku 5. stavcima 2. i 3. ili stavku 4. ovoga Zakona i da je time počinio prekršaj, pokrenut će protiv njega prekršajni postupak.

(7) Hrvatska narodna banka obavijestit će podnositelja pritužbe o svom nalazu.

(8) Ako je podnositelj pritužbe potrošač, Hrvatska narodna banka uputit će ga u obavijesti iz stavka 7. ovoga članka na mogućnost provođenja postupka mirenja pred tijelom iz članka 7. ovoga Zakona.

Postupak mirenja

Članak 7.

(1) U sporovima između:

1. korisnika platnih usluga koji su potrošači i njihovih pružatelja platnih usluga koji se odnose na prava i obveze iz Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012, Uredbe (EU) 2015/751 i/ili ovoga Zakona i

2. korisnika platnih usluga koji su primatelji plaćanja i njihovih pružatelja platnih usluga koji se odnose na prava i obveze iz Uredbe (EU) 2015/751 i/ili ovoga Zakona, može se podnijeti prijedlog za provođenje mirenja Centru za mirenje pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (u dalnjem tekstu: Centar za mirenje).

(2) Mirenje iz stavka 1. ovoga članka provodi se u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje mirenje i pravilnikom o mirenju Centra za mirenje.

(3) Hrvatska gospodarska komora donijet će:

1. uz suglasnost ministra financija, odluku o troškovima mirenja u sporovima iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, kojom će odrediti visinu naknada i nagrada te ostalih troškova postupka mirenja iz stavka 1. točke 1. ovoga članka i

2. odluku o troškovima mirenja u sporovima iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, kojom će odrediti visinu naknada i nagrada te ostalih troškova postupka mirenja iz stavka 1. točke 2. ovoga članka.

(4) Nagodba koja se sklopi u postupku mirenja pred Centrom za mirenje iz stavka 1. ovoga članka je ovršna isprava ako je u njoj utvrđena određena obveza na činidbu o kojoj se stranke mogu nagoditi te ako sadrži izjavu obveznika o neposrednom dopuštanju ovrhe (klauzulu ovršnosti).

(5) Dio sredstva za troškove mirenja pred Centrom za mirenje u sporovima iz stavka 1. točke 1. ovoga članka osigurava se u državnom proračunu Republike Hrvatske.

(6) Odredbe ovoga članka ne utječu na pravo korisnika platnih usluga i pružatelja platnih usluga na pokretanje postupka mirenja pred drugim nadležnim tijelom ili na pokretanje sudskog ili arbitražnog postupka.

IV. PREKRŠAJNE ODREDBE

Prekršaji pružatelja platnih usluga

Članak 8.

(1) Za prekršaj kaznit će se pružatelj platnih usluga novčanom kaznom od 20.000,00 do 500.000,00 kuna:

1. ako zaračuna korisniku platnih usluga naknadu za prekogranično plaćanje protivno članku 3. Uredbe (EZ) br. 924/2009 kako je izmijenjen Uredbom (EU) br. 260/2012

2. ako korisnika platnih usluga ne obavijesti o njegovu IBAN-u i o svom BIC-u u skladu s člankom 4. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 924/2009 ili ako tu obavijest naplati

3. ako naplati korisniku platnih usluga dodatne naknade protivno članku 4. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 924/2009 kako je izmijenjen Uredbom (EU) br. 260/2012

4. ako njegova dostupnost za kreditne transfere koje zadaje platitelj iz bilo koje države članice ili za izravna terećenja koja zadaje primatelj plaćanja iz bilo koje države članice nije u skladu s člankom 3. Uredbe (EU) br. 260/2012

5. ako se koristi platnim shemama koje ne ispunjavaju uvjete iz članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) br. 260/2012

6. ako ne izvršava kreditne transfere u skladu s člankom 5. stavnima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 260/2012

7. ako ne izvršava izravna terećenja u skladu s člankom 5. stavnima 1., 3. i 6. Uredbe (EU) br. 260/2012

8. ako od korisnika platnih usluga traži da za izvršenje prekogranične platne transakcije u eurima navede BIC pružatelja platnih usluga u skladu s člankom 5. stavkom 7. Uredbe (EU) br. 260/2012

9. ako od korisnika platnih usluga traži da za izvršenje nacionalne platne transakcije u eurima navede BIC pružatelja platnih usluga u skladu s člankom 5. stavkom 7. (EU) br. 260/2012

10. ako na prekogranične platne transakcije izravnog terećenja u eurima primijeni višestranu međubankovnu naknadu ili drugu ugovorenu naknadu s istom svrhom ili učinkom, uključujući onu ugovorenu sporazumom između dva pružatelja platnih usluga i onu naknadu koju je jednostrano odredio jedan pružatelj platnih usluga u skladu s člankom 8. stavcima 1. i 3. Uredbe (EU) br. 260/2012

11. ako na nacionalne platne transakcije izravnog terećenja u eurima primijeni višestranu međubankovnu naknadu, ili drugu ugovorenu naknadu s istom svrhom ili učinkom, uključujući onu ugovorenu sporazumom između dva pružatelja platnih usluga i onu naknadu koju je jednostrano odredio jedan pružatelj platnih usluga u skladu s člankom 8. stavcima 1. i 3. Uredbe (EU) br. 260/2012

12. ako na R-transakcije primijeni višestranu međubankovnu naknadu, ili drugu ugovorenu naknadu s istom svrhom ili učinkom, uključujući onu ugovorenu sporazumom između dva pružatelja platnih usluga i onu naknadu koju je jednostrano odredio jedan pružatelj platnih usluga, a da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 8. stavka 2. Uredbe (EU) br. 260/2012

13. ako ne postupi u skladu s odredbom članka 5. stavka 2. ovoga Zakona, a da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 5. stavka 3. ovoga Zakona

14. ako ne postupi u skladu s odredbom članka 5. stavka 4. ovoga Zakona

15. ako na poziv Hrvatske narodne banke ne dostavi očitovanje i potrebne dokaze u roku određenom u pozivu u skladu s člankom 6. stavkom 4. ovoga Zakona

16. ako za transakciju debitnom karticom nudi ili zahtijeva međubankovnu naknadu po transakciji koja premašuje gornju granicu međubankovne naknade iz članka 3. stavka 1. Uredbe (EU) 2015/751

17. ako za transakciju kreditnom karticom nudi ili zahtijeva međubankovnu naknadu po transakciji koja premašuje gornju granicu međubankovne naknade iz članka 4. Uredbe (EU) 2015/751

18. ako zaobilazi primjenu gornje granice međubankovne naknade iz članka 3. stavka 1. ili članka 4. Uredbe (EU) 2015/751, čime postupa protivno članku 5. Uredbe (EU) 2015/751

19. ako potrošaču na njegov zahtjev ne omogući dva ili više različitih platnih brendova na platnom instrumentu na temelju kartica, a pružatelj platnih usluga takvu uslugu nudi ili ako prije potpisivanja ugovora potrošaču pravodobno ne pruži informacije o svim dostupnim platnim brendovima i njihovim karakteristikama, uključujući njihove funkcije, troškove i sigurnost, čime postupa protivno članku 8. stavku 2. Uredbe (EU) 2015/751

20. ako su načela usmjeravanja ili ekvivalentne mjere opisane člankom 8. stavkom 5. Uredbe (EU) 2015/751 koja pružatelj platnih usluga primjenjuje diskriminirajući ili ih primjenjuje na diskriminirajući način, čime postupa protivno članku 8. stavku 5. Uredbe (EU) 2015/751

21. ako umeće automatske mehanizme, softver ili uređaje na platni instrument ili na opremu koja se koristi na prodajnom mjestu kojima se platitelju ili primatelju plaćanja ograničuje izbor platnog brenda ili aplikacije za plaćanje, pri uporabi platnog instrumenta s povezanim platnim brendovima, čime postupa protivno članku 8. stavku 6. Uredbe (EU) 2015/751

22. ako kao prihvatitelj svojem primatelju plaćanja ne nudi ili ne naplaćuje pojedinačno navedene naknade koje se zaračunavaju trgovcima, čime postupa protivno članku 9. stavku 1. Uredbe (EU) 2015/751

23. ako kao prihvatitelj ne uključi u svoj sporazum s primateljem plaćanja pojedinačne informacije o iznosu naknada, čime postupa protivno članku 9. stavku 2. Uredbe (EU) 2015/751

24. ako primjenjuje pravilo koje primatelja plaćanja, koji prihvata platni instrument na temelju kartica koji je izdao jedan izdavatelj, obvezuje da prihvati i drugi platni instrument na temelju kartica koji je izdan u okviru iste kartične platne sheme, čime postupa protivno članku 10. stavku 1. Uredbe (EU) 2015/751 u vezi s člankom 10. stavkom 2. i 3. Uredbe (EU) 2015/751

25. ako kao izdavatelj ne osigura elektroničku prepoznatljivost svojih platnih instrumenata ili, u slučaju novoizdanih platnih instrumenata na temelju kartica, njihovu vizualnu prepoznatljivost, čime postupa protivno članku 10. stavku 5. Uredbe (EU) 2015/751

26. ako sprječava primatelja plaćanja u usmjeravanju potrošača na uporabu bilo kojega platnog instrumenta kojemu primatelj plaćanja daje prednost ili zabranjuje primatelju plaćanja da platne instrumente na temelju kartica određene kartične platne sheme tretira na povoljniji ili nepovoljniji način nego prema drugima, čime postupa protivno članku 11. stavku 1. Uredbe (EU) 2015/751

27. ako sprječava primatelja plaćanja da platitelja obavijesti o međubankovnim naknadama i naknadama koje se zaračunavaju trgovcima, čime postupa protivno članku 11. stavku 2. Uredbe (EU) 2015/751

28. ako nakon izvršenja pojedinačne platne transakcije na temelju kartice ne da primatelju plaćanja informacije o toj transakciji u skladu s člankom 12. Uredbe (EU) 2015/751.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave pružatelja platnih usluga iz članka 3. stavka 2. točaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona, odnosno ako pružatelj platnih usluga iz članka 3. stavka 2. točaka 2. i 3. ovoga Zakona osim platnih usluga obavlja i drugu djelatnost, direktor odgovoran za platne usluge, odnosno fizička osoba odgovorna za poslovanje podružnice iz članka 3. stavka 2. točaka 9. i 10. ovoga Zakona, odnosno odgovorna osoba pružatelja platnih usluga iz članka 3. stavka 2. točaka 4., 5. i 11. ovoga Zakona, novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 50.000,00 kuna.

Prekršaji pružatelja platnih usluga pri pružanju platnih usluga u drugoj državi članici preko podružnice ili zastupnika

Članak 9.

(1) Pružatelj platnih usluga iz članka 3. stavka 2. točaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona i odgovorna osoba tog pružatelja platnih usluga neće se kazniti za prekršaj iz članka 8. stavaka 1. i 2. ovoga

Zakona ako je djelo počinjeno na području druge države članice pružanjem platnih usluga preko podružnice ili zastupnika u toj drugoj državi članici.

(2) Ako je prekršaj iz članka 8. stavka 1. ovoga Zakona počinio pružatelj platnih usluga iz članka 3. stavka 2. točaka 6., 7. i 8. ovoga Zakona koji platne usluge pruža na području Republike Hrvatske preko podružnice ili zastupnika, za prekršaj iz članka 8. stavka 1. ovoga Zakona kaznit će se njegova podružnica ili njegov zastupnik.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se i direktor odgovoran za poslovanje podružnice ili odgovorna osoba iz uprave zastupnika pravne osobe, prema članku 8. stavku 2. ovoga Zakona.

Prekršaji pružatelja platnih usluga pri neposrednom pružanju platnih usluga u drugoj državi članici

Članak 10.

(1) Pružatelj platnih usluga iz članka 3. stavka 2. točaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona kaznit će se za prekršaj iz članka 8. stavka 1. ovoga Zakona počinjen pri neposrednom pružanju platnih usluga u drugoj državi članici ako je djelo kažnjivo i po pravu države članice u kojoj je djelo počinjeno.

(2) Ako je ispunjena pretpostavka iz stavka 1. ovoga članka, za prekršaj iz članka 8. stavka 1. ovoga Zakona kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave pružatelja platnih usluga, odnosno ako pružatelj platnih usluga iz članka 3. stavka 2. točaka 2. i 3. ovoga Zakona osim platnih usluga obavlja i drugu djelatnost, direktor odgovoran za platne usluge, prema članku 8. stavku 2. ovoga Zakona.

(3) Neće se kazniti pružatelj platnih usluga iz članka 3. stavka 2. točaka 6., 7. i 8. ovoga Zakona i odgovorna osoba tog pružatelja platnih usluga za prekršaj iz članka 8. stavka 1. ovoga Zakona ako je djelo počinjeno pri neposrednom pružanju platnih usluga u Republici Hrvatskoj, već će Hrvatska narodna banka o počinjenom djelu obavijestiti nadležno tijelo matične države članice radi pokretanja odgovarajućeg postupka.

Prekršaji drugih osoba

Članak 14.

(1) Za prekršaj kaznit će se pravna ili fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 500.000,00 kuna:

1. ako kao korisnik platnih usluga koji nije potrošač postupi protivno članku 9. Uredbe (EU) br. 260/2012

2. ako sudjeluje u zaobilaženju primjene gornje granice međubankovne naknade iz članka 3. stavka 1. ili članka 4. Uredbe (EU) 2015/751, čime postupa protivno članku 5. Uredbe (EU) 2015/751

3. ako kao pružatelj tehničkih usluga umeće automatske mehanizme, softver ili uredaje na platni instrument ili na opremu koja se koristi na prodajnom mjestu, kojima se platitelju ili

primatelju plaćanja ograničuje izbor platnog brenda ili aplikacije za plaćanje, pri uporabi platnog instrumenta s povezanim brendovima, čime postupa protivno članku 8. stavku 6. Uredbe (EU) 2015/751

4. ako kao primatelj plaćanja sprječava platitelja da za kategorije platnih kartica ili povezanih platnih instrumenata koje prihvaca zaobiđe automatski prioritetni odabir koji je primatelj plaćanja izvršio na svojoj opremi, čime postupa protivno članku 8. stavku 6. Uredbe (EU) 2015/751

5. ako kao primatelj plaćanja ne obavijesti potrošača na jasan i nedvosmislen način o platnim karticama ili drugim platnim instrumentima kartične platne sheme koje ne prihvaca istodobno kada obavješćuje potrošača o prihvaćanju drugih platnih kartica i platnih instrumenata te kartične platne sheme, čime postupa protivno članku 10. stavku 4. Uredbe (EU) 2015/751.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 20.000,00 kuna.

- PRILOG
- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
 - Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije

OBRAZAC

ZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU

Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o provedbi uredbi Europske unije iz područja platnog prometa, s Konačnim prijedlogom zakona
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo financija
Svrha dokumenta	Izvješćivanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o provedbi uredbi Europske unije iz područja platnog prometa, s Konačnim prijedlogom zakona
Datum dokumenta	9.12.2019.
Verzija dokumenta	1.
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrta zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o provedbi uredbi Europske unije iz područja platnog prometa, s Konačnim prijedlogom zakona
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	-
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrta	Ministarstvo financija
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrta?	U postupku izrade predmetnog Nacrta prijedloga zakona bili su uključeni predstavnici Ministarstva financija i Hrvatske narodne banke.
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način?	Predmetni Nacrt prijedloga zakona bio je objavljen na portalu e-savjetovanje od 22.11.2019. do 06.12.2019. na internetskoj stranici: https://esavjetovanja.gov.hr/ECon/MainScreen?entityId=12679
Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje?	Ako nije, zašto?
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Nema dostavljenih očitovanja.
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI	Nema dostavljenih primjedbi.

Primjedbe koje su prihvaćene

Primjedbe koje nisu prihvaćene i
obrazloženje razloga za
neprihvatanje

Troškovi provedenog savjetovanja

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o provedbi uredbi iz područja platnog prometa

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO FINANCIJA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predvideno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2019. godinu.

Rok: IV. kvartal 2019.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 114.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Uredba (EU) 2019/518 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2019. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 924/2009 u pogledu određenih naknada za prekogranična plaćanja u Uniji i naknada za preračunavanje valuta (Tekst značajan za EGP.) (SL L 91, 29.3.2019.)

32019R0518

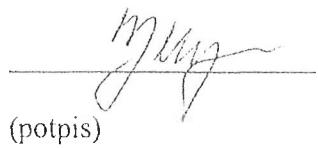
c) Ostali izvori prava Europske unije

5. Prilog:

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Stipe Župan

Pomoćnik ministra i EU koordinator

(potpis)

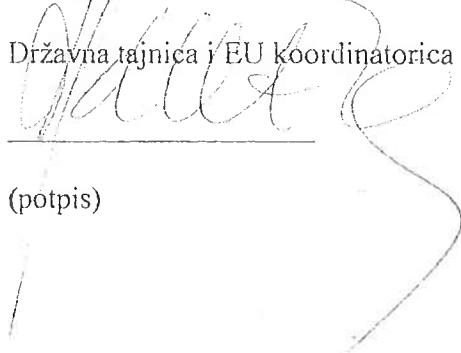

09.12.2019

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko - Zgombić

(potpis)

12.12.2019

(datum i pečat)

